

TERCER SECTOR

“Parlen dels nostres problemes sense nosaltres”

El Tercer Sector exigeix acabar amb la discriminació de col·lectius per garantir-los els drets polítics

JOANA GARRETA PASSOLA
BARCELONA

El dret a la participació política encara no és una realitat per a moltes persones. Hi ha col·lectius que es topen amb veritables barreres per exercir-lo –com les persones amb discapacitat intel·lectual, que tot just van poder votar per primer cop en les passades eleccions, o bé el col·lectiu de gent gran–, i d’altres es troben directament exclosos, com és el cas dels immigrants o de les persones en situació de sensellarisme. No és fàcil que les seves demandes s’arribin a escoltar i per això demanen canvis a les administracions, que obrin vies de diàleg i participació per fer sentir la seva veu: “Parlen de nosaltres, dels nostres problemes, però nosaltres no hi som”, critica Sergi Moncunill, membre del consell de participació de persones amb discapacitat de Dincat.

Els entrebancs per a la participació política d’aquests col·lectius a Catalunya són una feblesa en democràcia i una barrera en la cohesió social, segons alerta l’estudi que va presentar ahir la Taula d’Entitats del Tercer Sector en el marc dels cicles de debat Catalunya Social, organitzats en col·laboració amb l’ARA i l’Ateneu Barcelonès. El treball remarca la nul·la o baixa participació d’alguns col·lectius no només a l’hora de votar sinó també en altres formes de participació en els temes que els afecten com a ciutadans i apunta a les administracions

per acabar amb aquesta situació: “No podem parlar d’una inclusió real si seguim negant a aquestes persones ser ciutadanes de ple dret”, va advertir la presidenta de la Taula, Francina Alsina.

Per als que la pateixen, aquesta exclusió alimenta una “desconnexió” social i desaprofita tot el que aquestes persones podrien aportar a la societat on viuen, va subratllar

durant el debat posterior Jacqueline Marín, usuària del Centre Residencial d’Inserció La Llabor de Sant Joan de Déu Serveis Socials. Marín va dir que en el cas dels migrants, la primera barrera que es troben és “la documentació”, no tenir els papers en regla, que els fa quedar del tot exclosos de la participació política. En les passades eleccions, un milió de persones no van poder votar mal-

Un home dipositant una papereta en una urna, en unes eleccions recents.

MARCEL GUILLÉN / EFE

grat viure a Catalunya perquè no tenen la nacionalitat espanyola, segons recull l’informe.

“Som persones que no només tenim necessitats sinó també talents, coneixement, habilitats i propostes”, va reivindicar Marín, que va demanar a les administracions vies perquè aquestes aportacions arribin i siguin escoltades. La situació actual, va dir, fa que algunes persones participin en la vida social i cultural només, però no en la política. D’altres, va afegir, ni això, perquè la barrera idiomàtica afegeix dificultats. I va demanar més acompanyament lingüístic, sobretot en persones estrangeres en risc d’exclusió i que no dominen ni el castellà ni el català.

Bretxa digital

Pel que fa a la gent gran, els obstacles amb què es topen per participar en política acostumen a ser de dos tipus: l’arraconament en fòrums exclusius per a la seva edat i també les barreres físiques –que afecten la seva mobilitat– o tecnològiques. Per això necessiten “demanar favors a familiars o coneguts” o bé renunciar a drets com anar a votar, va lamentar Pilar Recha, usuària de la Fundació Amics de la Gent Gran - Federació d’Associacions de Gent Gran de Catalunya. Recha va proposar que es creïn espais on tenir en compte les veus de la gent gran.

Moncunill va dir que cal tombar les barreres d’accés a les institucions i administracions i evitar així paradoxes actuals: “Parlen de nosaltres [...] i nosaltres no hi som”. —

BARCELONA

La gespa de Glòries, oberta dos anys després

MARIA ORTEGA
BARCELONA

L’abril del 2019 Barcelona estrena la primera part del nou parc de les Glòries: una inauguració marcada, sobretot, per la posada en marxa de la nova zona de tobogans i terra tou que tenia al costat, en un pla més discret, la gran zona de gespa d’1,1 hectàrees que es coneix com la Clariana. Aquest espai estava enllestit però no es podia trepitjar en el moment de la posada de llarg del nou parc. L’Ajuntament va informar en aquell moment que l’obertura al públic de la Clariana s’endarreriria “unes setmanes més” per garantir l’arrelament de la gespa. Però aquestes setmanes es van convertir primer en mesos i després en anys, i es van anar confirmant els recels d’alguns veïns de la zona que, després de seguir tot el procés de reforma de

la plaça, no veien clara la implantació d’una gran esplanada de gespa al mig de la ciutat. Ara, 26 mesos després de la inauguració, el consistori ha començat a obrir l’esplanada però de forma controlada. Ahir, per exemple, la van trepitjar només tres dones en una sessió de taitxí.

Durant el juliol i l’agost la Clariana obrirà només en unes franges i per a activitats concretes: els dilluns i dimarts de 9.30 a 10.30 s’hi podrà fer taitxí i els matins del cap de setmana hi haurà jocs infantils dirigits. I la idea és anar incorporant més activitats d’acord amb entitats i escoles de la zona. Es tracta, segons l’Ajuntament, d’una prova pilot d’obertura progressiva per consolidar un model d’equipament a l’aire lliure. Si tot va bé i la gespa aguanta, al setembre s’hi afegiran més propostes i un servei de gandules que, ara ja sí, estarà obert a tothom. “De moment, no està obert al públic

general”, resumia ahir un treballador de Parcs i Jardins sobre el terreny. “Tanta gespa en una ciutat de clima mediterrani... no ens va convèncer gaire en cap moment”, recorda Miquel Catasús, de l’associació de veïns Clot-Camp de l’Arpa. L’espai va topar d’entrada amb les

Una ciclista circulant ahir davant de la Clariana.

CRISTINA CALDERER

precaucions per garantir que la gespa arrelés bé abans de permetre trepitjar-la. La primavera de l’any passat, a més, l’esplanada va patir una plaga d’erugues que va fer perdre part de la superfície verda.

Un cop solucionat l’entrebanc, l’aspecte de la Clariana tornava a ser bo però hi havia un altre problema menys evident: havia proliferat amb massa força l’espècie lleguminosa, que és més vulnerable a la trepitjada que la gramínia, més resistent també a les plagues. I per això es va decidir resembrar-la el març passat.

Els veïns de la zona insisteixen en la necessitat de garantir que, com s’ha dit des del principi, la zona de gespa no tingui un ús intensiu, que no s’hi jugui a futbol o s’hi organitzin concerts i que es controli que no se superi un cert aforament, sobretot des que hi hagi una obertura indiscriminada de l’espai. També demanen, com explica Catasús, que es plantin més arbres al parc perquè denuncien que se n’han “retallat” respecte a la previsió inicial i són “fonamentals” per mitigar la calor. Segons l’Ajuntament, ara al parc, que té 20.400 metres quadrats, n’hi ha plantats uns 400. —